

ако не ся держи съ добры-те дѣла.

525. Обвиненіе-то и клевета-та, не представать никогда докѣ не разорятъ неповинаго, когда са ся единъ пѣть предиріяли да го воевать.

526. Въ окончаніе-то на живота си по-старайся за работы-те, кои-то си пренебрежилъ въ зачало-то.

527. Треба да ся основаватъ повече вер-ху обѣщанія-та на полезны-те люды, нежели на долгове-те (борчове-те) на лошы-те платители.

528. Прислужникъ-а, кой-то принуждава царя си да не сохрани слово-то си, невѣренъ е, и зловравенъ:

529. Правда-та причинява повече добро, нежели велики-те войски; и защитява по-безопасно, нежели что защитяватъ насъ най-силни-те крѣпости (фортификаціи, кале-та).

530. Пріятели-те, кои-то искать само корысть-та си, като псе-та са лоши, кои-то друго не желаятъ, освѣнь да са всегда около една трапеза.

531. Не ся собирай съ оныя, кои-то не познаватъ да оцѣняватъ способность-та ти.

532. Гнѣва треба да го укротява умѣренность-та, а не свирѣпство-то; понеже за да